

Resum de les opinions del Grup de Lectura en la trobada del 19 de desembre de 2011 sobre BROOKLYN, de Colm Tóibín:

La novel·la ha suscitat força polèmica entre els membres del Grup. No hi ha hagut unanimitat en les opinions, tot i que s'han constatat algunes coincidències gairebé entre tots els lectors. Potser precisament això mateix, aquesta diferència d'opinions és el que fa l'obra més rica del que sembla en un principi.

És d'aquells llibres que, quan has acabat la tertúlia i has escoltat tothom, fa la sensació que si el tornessis a llegir, ho faries amb un altre esperit. I potser l'interpretaries de manera diferent.

El llibre parla del canvi de vida d'Eilis, una noia irlandesa, que marxa a treballar, viure i estudiar des del seu país als Estats Units, concretament a Brooklyn.

Allà s'instal·la a despesa a casa d'una senyora coneguda del capellà que vetlla perquè les noies estiguin ben ateses i mantinguin una certa moral.

Aquesta és una de les coses que s'ha criticat de la novel·la: que la protagonista viu una emigració molt fàcil, molt regalada, no pas com acostumen a ser les emigracions per necessitats econòmiques. No viu moments durs. I és una mica increïble en una noia que no ha sortit mai de casa. Fins i tot la llengua del país on va és la mateixa del país d'origen. No ha de lluitar per res. Tot li ve donat: té diners, pot estudiar, té feina. El més dur que passa potser afecta només la part sentimental: deixar la família, els amics... Al costat d'això, també hi ha qui va interpretar que l'emigració de la protagonista era més interior que exterior: un canvi físic per aconseguir un canvi psicològic.

La història s'ha trobat, per a molts dels lectors, massa lineal, sense sorpreses. Un argument massa pla. No hi ha interacció entre l'argument i el lector. Fins a la pàgina 230 no comença a haver-hi un cert moviment argumental que comporta un final precipitat.

Es comenta, com a positiu, que és admirable la capacitat de l'autor de ficar-se a la pell d'una dona i d'explicar una història on la majoria de protagonistes són femenins. En aquest punt, potser es va trobar a faltar un aprofundiment en el personatge de la germana gran de la protagonista.

Alguns tertulians han dit que la història és tan senzilla que potser si l'hagués escrit un autor català ni li haguessin publicat.

Més d'un lector ha comentat que li va costar molt entrar en l'obra, i que la van deixar després d'unes pàgines perquè s'avorrien. No obstant això, després de documentar-se sobre l'autor i llegir-ne diferents articles a la premsa, van intentar-ho de nou i llavors potser li van trobar aspectes que en un principi no havien considerat, com per exemple el fet que Tóibín va venir a Barcelona uns anys i va descobrir la semblança dels problemes que tenien Irlanda i Catalunya amb la seva llengua. Llavors va escriure un llibre, *Homenatge a Barcelona*, on compara la situació del català i l'irlandès. A través d'aquest llibre s'entén millor la postura de l'autor. Llavors es va dir que potser caldria llegir *Brooklyn* en aquesta clau. Que potser hi ha metàfores amagades que no es perceben si es desconeix la trajectòria de l'autor. Potser la vida de la protagonista que intenta explicar és una fugida i la resta, tot l'argument, no és més que anecdòtic.

Va haver-hi tota una discussió sobre si les obres han de ser llegides independentment de la producció general de l'escriptor o bé s'han d'incloure dins la seva trajectòria perquè moltes obres són fruit d'un procés que va unit a la vida de l'autor. I sense aquesta premissa no s'entenen bé algunes novel·les.

Tothom ha coincidit a dir que el llibre, hagi agradat o no, està molt ben escrit. A l'autor se li nota una formació clàssica, el seu origen irlandès i la seva postura envers els anglesos. També sembla que vulgui explicar certa problemàtica que es vivia als Estats Units a la dècada dels 50. La situació de la dona, el racisme... però tot molt suavitzat, no pas amb sentit crític.

Va haver-hi alguna contertuliana que va dir que havia trobat l'obra dolentíssima, que no li havia trobat cap aspecte positiu i que li havia desagradat absolutament. En la resta d'assistents, però, va haver-hi defensors de l'obra i altres que li trobaven alguns valors.

Tothom van acordar, com a conclusió, que la història que s'explica és la situació d'una noia atrapada entre dos mons, el que deixa, Irlanda, i el que troba, EUA. I ella no sap què fer ni quin triar, si el que queda enrere o el que l'acull.

Com d'habitud, el nostre agraïment més sincer als components del Grup de Lectura per la seva assistència i per les seves contribucions al debat. Us esperem a la nostra pròxima cita:

- *Maletes perdudes*, de Jordi Puntí.

(Dilluns, **16 de gener** de 2012, a les 7 de la tarda)